

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010580
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., MBA Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010580.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného G. F., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 27. septembra 2022, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/120/2021 zo dňa 14.06.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/120/2021 zo dňa 14.06.2022 bol obžalovaný G. F. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tým, že

1/ dňa 04.05.2019 v čase asi o 17:00 hod. napadol D. B., nar. XXXX, a to tak, že ho jedenkrát udrel päťou do oblasti ľavého oka, čím mu zároveň rozbil dioptrické okuliare, následne ho začal škrtiť, po čom mu v ďalšom útoku zabránili prítomné osoby, ktoré ho odtiahli, pričom uvedeného konania sa dopustil v prítomnosti osôb T. L., nar. XXXX, T. F., nar. XXXX a V. T., nar. XXXX, uvedením fyzickým útokom na D. B. mu spôsobil pomliaždenie kože s opuchom a krvným výronom v oblasti ľavého oka, zlomeninu dolného okraja spodiny očnénice vľavo, ťažké pomliaždenie ľavého oka s roztrhnutím ľavého oka v okolí starej jazvy rohovky s poúrazovou stratou dúhovky, zakrvácaním do prednej komory ľavého oka aj krvácaním do dutiny sklovca, pričom poranenie ľavého oka zanechalo u D. B. trvalé následky v podobe trvalej jazvy na rohovke, straty tkaniva dúhovky, straty vnútroočnej šošovky a ťažkého poškodenia zadného segmentu oka, v dôsledku čoho natrvalo stratil zrak na ľavom oku a je osobou vidiacou len na jedno oko, zranenia si vyžiadali dva operačné zákroky, dobu liečenia aj pracovnej neschopnosti viac ako 6 týždňov, nemožnosť vedenia motorového vozidla po dobu jedného roku a trvalú nemožnosť vykonávania práce vo výškach, zhoršenú priestorovú orientáciu a presný odhad vzdialeností,

2/ napriek tomu,

že bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 81/2019 zo dňa 06.02.2020, právoplatným dňa 06.02.2020, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a dňa 15.06.2020 v danej veci z Okresného súdu Žiar nad Hronom riadne prevzal výzvu na nastúp do výkonu uvedeného trestu, ktorý trest mal nastúpiť ihneď po doručení výzvy v čase od 08:00 hod. do 14:00 hod.,

že bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 2/2018 zo dňa 10.01.2018, právoplatným dňa 24.01.2018, uznaný vinným zo spáchania prečinu nezaplatenia dane a poistného

podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, ktorým mu bol v spojení s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/2/2018 zo dňa 06.02.2020, právoplatným dňa 06.02.2020, súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a dňa 15.06.2020 v danej veci z Okresného súdu Žiar nad Hronom riadne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu uvedeného trestu, ktorý trest mal nastúpiť ihneď po doručení výzvy v čase od 08:00 hod. do 14:00 hod.,

v stanovenom termíne na výkon vyššie uvedených trestov bezdôvodne nenastúpil, ale sa zdržiaval najmä v meste A., kde bol dňa 01.07.2020 zastihnutý príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ A., ktorí ho následne dodali do Y. na výkon trestu odňatia slobody B. B..

Za to bol odsúdený pre skutok v bode 1/ podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. v spojitosti s § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 4 per analogiam Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste:

- rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/35/2020 z 18.11.2020, právoplatný dňa 18.11.2020, ktorým bol obvinený uznaný za vinného za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na doživotie,

- rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/81/2019 zo dňa 6.2.2020, právoplatný dňa 6.2.2020, ktorým bol obvinený uznaný v bode 2/ za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na doživotie.

Za skutok v bode 2/ bol obžalovaný odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným, a to D. B., nar. XX.X.XXXX v I. nad O., trvale bytom I. nad O., Dr. P. X/XXX, škodu vo výške 1.700,- Eur a R. I. X. a.s., IČO: XXXXXXXX so sídlom A. XX, B., škodu vo výške 3.075,01 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený D. B., nar. XX.X.XXXX v I. nad O., trvale bytom I. nad O., Dr. P. X/XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v časti bodu 1/ obžaloby obžalovaný G. F. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a to tak, že sa cíti byť vinný zo spáchania uvedeného skutku v obžalobe 1/, pričom predmetné vyhlásenie sudca okresného súdu prijal. V časti skutku 2/ mal okresný súd za to, že výzva na nástup výkonu trestu mu bola doručená dňa 18.02.2020, pričom obžalovaný podával žiadosti o odklad výkonu trestu, ktorým bolo vyhovené a výkon trestu mu bol odložený na dobu štyroch mesiacov. Následne doručil súdu ďalšie žiadosti o odklad výkonu trestu, ktoré mu prvostupňový súd zamietol, pričom uznesenia spolu s novými výzvami na výkon trestu mu boli doručené do vlastných rúk dňa 15.06.2020. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že malo dôjsť k nejakému omylu, nakoľko mal byť informovaný, že nemusí nastúpiť výkon trestu, takúto obhajobu súd jednoznačne považoval za účelovú, v úmysle vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Hoci trestným rozkazom sp.zn. 4T/35/2020 zo dňa 12.05.2020 bol v rámci uloženia súhrnného trestu odňatia slobody zrušený výrok o treste z rozsudku sp.zn. 1T/81/2019 zo dňa 06.02.2020 sám obžalovaný potvrdil, že proti trestnému rozkazu podal opravný prostriedok, takže tento nebol právoplatný a vedel, že sa bude konať hlavné pojednávanie. Obsah uznesenia č.k. 1T/81/2019-128 zo dňa 09.06.2020, ktorým mu bola žiadosť o odklad zamietnutá a spolu s ním doručovaná i výzva na nástup výkonu trestu, bol úplne jasný, zrozumiteľný a nevzbudzujúci žiadne pochybnosti. Okrem tohto trestu mu pritom bola zároveň doručená výzva na nástup ďalšieho trestu odňatia slobody rovnako vo výmere 6 mesiacov, uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 1T/2/2018 zo dňa 10.01.2018, právoplatným 24.01.2018 v spojení s uznesením sp.zn. 1T/2/2018 zo dňa 06.02.2020, právoplatným dňa 06.02.2020. Tento trest nemá žiadny súvis s neskorším rozhodnutím vo veci 4T/35/2020, nebol týmto rozhodnutím zrušený pri ukladaní súhrnného trestu, a preto objektívne ani nemohlo dôjsť k žiadnym pochybnostiam o tom, či tento trest má alebo nemá nastúpiť. Zároveň okresný súd mal za

to, že obžalovaný bol v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, a preto musel si byť veľmi dobre vedomý a oboznámený s podmienkami ohľadne povinnosti nastúpiť na výkon trestu, ako aj trestnoprávných následkov nesplnenia tejto povinnosti. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že okolnosti, ktorými obžalovaný odôvodňoval nesplnenie povinnosti nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody, nemožno považovať za vážne dôvody v zmysle § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Proti predmetnému rozsudku priamo do zápisnice podal obžalovaný po jeho vyhlásení odvolanie čo do viny aj trestu, ktoré bližšie písomne neodôvodnil, pričom na verejnom zasadnutí uviedol, že žiada, aby krajský súd vyhovel jeho odvolaniu a uložil mu kratší trest odňatia slobody, v prípade možnosti mu uložil podmienený trest odňatia slobody, aby mal možnosť preukázať, že sa zmenil a vzhľadom na potrebu starať sa o svoju rodinu. Zároveň uviedol, že ho to veľmi mrzí, takisto aj omyl, ktorý sa stal pri nenastúpení trestu.

Predmetné verejné zasadnutie bolo naplánované na deň 27. septembra 2020, ktorého sa zúčastnil aj zástupca krajskej prokuratúry, ktorý považoval rozsudok okresného súdu za dôvodný a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por., pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 34 a nasl. Tr. zák., pri úvahách o druhu a výmere trestu súd musí vychádzať zo zásad, že trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od spáchania trestných činov. Trest zároveň má vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie.

Krajský súd má za to, že so všetkými týmito zásadami sa okresný súd pri ukladaní trestu riadne vysporiadal. Ako vyplýva z registra trestov, obžalovaný mal v čase ukladania trestu 13 záznamov v registri. Zároveň vzhľadom na časové okamihy spáchania skutkov, okresný súd správne rozhodol, keď vo vzťahu k prvému skutku obžaloby uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a vo vzťahu ku skutku 2/, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov.

Vzhľadom na tieto okolnosti krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu čo do uznania viny ako aj uloženia trestu a v plnom rozsahu sa s takto uznanou vinou ako aj uloženým trestom stotožnil.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senátu krajského súdu, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný ani na verejnom zasadnutí neuviedol žiadne relevantné okolnosti, ktoré by mohli zmeniť skutkový stav tak, ako bol zistený v bode 2/ obžaloby, dospel k záveru, že v konkrétnom prípade je odvolanie obžalovaného nedôvodné, a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Predmetné uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.